

Ramina İmanova

İlahi, məni özümə bağışla!

*Mənə şikayət yaraşmaz, Allahım!
Ayıb olar ki, deyim
sevmirəm mənə verdiyin bu həyatı
Niyə sevməyim ki...?
Suallarım var sadəcə,
nə edim,
dərk etmirəm bu qəliz kainatı!
Sənə deməyəcəm ki, məsələn,
miyə ölürlər insanlar?
Sənə qovuşmaq üçün
Niyə illa ki, ayrılmalıdır bədənlərdən canlar?
Niyə var axı hər başlangıçın bir sonu...?!
Şikayət etməyəcəm!
Yox!
Deməyəcəm ki, İlahi,
çox çətindi bizim üçün qurduğun bu həyat oyunu.
Məni anlamazlığuma bağışla, Rəbbim!
Dünyanla müqayisədə nə yaşım var ki, mənim?
Nə olar, uşaqlığımın əlindən tut
həftə-həftə, ay-ay,
şübhə-şübhə, inam-inam böyüt məni.
Mən dərdlərimi yerin dibinə piçildiyiram
Sən göyün üzündə eşit məni.
Allah haqqı, düz sözümdü
Sənə deməyəcəm ki, niyə axı
belə-helə, filan, və sayır və ilaxır...
Ağlayacam sadəcə
için - içən susacam.
Sən onsuz da halımdan anlayacaqsan məni
Mənsə qərar vermişəm
bu gecə sabahacan özümü səcdəndən asacam!
İlahi,
şikayət etməyəcəm şeytandan sənə,
deməyəcəm ki, indi səni sevmək çətin olub,
yasaq olub.
Səni gizli-gizli
qaçaq kimi sevəcəm!
Bunu bilsən, böyüməyəcəm sevgidə;
Səni həmişə uşaqlıqda atamı sevdiyim kimi,
Mahmud əminin ağacı boyda,
Səni
uşaq kimi sevəcəm!
İlqar Kamil
Əyrilərim çox olub,
elə bilsən bilmirəm?
Bağışla, İlahi,
məni ömrümdə etdiyim bir-iki düzümə bağışla.
Nə vaxtdı ki,
necə, harda, kimdə olduğumu bilmirəm
Bağışla, İlahi,
məni
özümə bağışla!*